

De kunne ikke afsættes uden ved Dom, ej heller forflyttes mod deres Ønske uden for de Tilfælde, hvor en Omordning af Domstolene finder Sted. Dog kan den Dommer, der har fyldt sit 65de Aar, afskediges, men uden Tab af Indtægter.“

Hvorledes gaar dette nu til? Er det det rene Spilfægteri og Fiksfakseri, naar Højesteretsdommerne, den ene efter den anden, gaar af med fuld Løn, og de samme Højesteretsdommere ikke er mere afdankede, end at de, hvad man kan se af Hof- og Statskalenderen, i det mindste for nogles Vedkommende, ere udnævnte til ekstraordinære Højesteretsassessorer bagefter. Man maa antage, at naar de ere udnævnte til ekstraordinære Højesteretsassessorer, hvorved de kunne komme til at virke bagefter, er de da ikke rigtig afdankede. Man kan forstaa, at Administrationen i Henhold til denne Grundlovsparagraf, naar en Dommer er bleven 65 Aar og ikke af Administrationens Spidsers menes at kunne være Dommer længer, kan gaa til at afskedige ham, for at ny Kræfter kunne komme frem, det maa være den fornuftige Mening med Grundlovens § 73. Nu spørger jeg den ærede Justitsminister: er det saadan det er gaaet til, eller er det saadan, at pro forma faar vedkommende Assessor sin Afsked paa graat Papir, medens det i Virkeligheden ikke betyder andet, end at han hugger 2,000 Kr. mere i Pension. Det er dette, som i Befolkningen kunde give Anledning til at tro, at der er Spilfægteri med i Spillet, og det forekommer mig, at Højesteretsdommerne ikke kunne være tjent med, at man tror, at de saadan sidde og snige eller luske sig til at faa lidt mere i Pension, end der er rimelig Mening i. Vi ønske alle, at Højesteret, som er vor højeste Domstol, maa fremdeles bevare sit gode Renomme i Befolkningen. Men hvis den fremdeles skal det, saa maa der ikke være saadant noget, som vi se paa Finansloven det ene Aar efter det andet, at Assessorerne afskediges i Henhold til Grundlovens § 73. Jeg ved ikke, om den ærede Justitsminister vil være villig til over for det eventuelle Udvalg at lade det blive bekendt med, hvordan saadanne Indstillinger se ud. Det vil maaske klare noget af Forholdet. Vi have af og til saa smaat snakket om det i Finansudvalget, vi have stejlet ved disse 8,000 Kr. i Pension, men som sagt, naar det nu bliver ved at gentage sig atter og atter, er det naturligt, at man en Gang maa have Rede paa det Spørgsmaal, for er det saaledes, at det hele er saadan en Slags Fiksfakseri, skulde Høje-

steretsmedlemmerne nødig give sig af med det, og man har lidt ondt ved at forstaa det, indtil man faar nærmere Forklaring, naar man ser, at en Mand, der sidder med 10,000 Kr. i Pension samtidig med sin Afskedigelse, bliver udnævnt til ekstraordinær Assessor i denne høje Ret. Det var ønskeligt, om vi kunde faa dette Spørgsmaal klaret, for der har været megen Tale baade blandt Rigsdagsmedlemmer og ogsaa ude i Befolkningen om dette Tilfælde, som nu møder i alt Fald for 3die Gang, men maaske flere Gange.

Endnu skal jeg gøre et Par korte Bemærkninger. Den ene angaar det, som det ærede Medlem for Brønderslev (T. Larsen) allerede har berørt, nemlig Skytteforeningerne. Det var virkelig heldigt, om vi snart kunde faa lidt Nytte for de mange Penge, vi give ud til dem. Det er stadig Indenrigsministeren, som særlig har med dette at gøre, thi mærkvaerdig nok ligge disse Krigskommerser under Indenrigsministeren. Jeg har for adskillige Aar siden povet at udtale her i Salen, og jeg troede, at jeg var bleven flaaet, naar jeg sagde det, — for vi have mange for Skyttesagen ivrige Medlemmer, navnlig Fynboer — jeg udtalte som sagt den Gang, at Skytteforeningerne var en af to Ting: Enten var det Leg og Kommers, som disse unge Mennesker ligge og lave om Sommeren mange Gange til stor Forlegenhed for Husbonden, naar de løbe saadan hver eneste Søndag Eftermiddag, og der følger gerne Baller og Legestuer, som vi kalde det paa jydsk, bagefter. Eller ogsaa er det et Stykke Militarisme, som det virkelig har begyndt at stile hen efter. Vi vide, at vor gamle Ven General Bahmson, hvis militære Standpunkt vi nok kende, har været forførdelig himmelglad over disse Skytteforeninger, navnlig i de senere Aar, og nogle af de værste Militarister, vi have haft, have været med i eller staaet i Spidsen for disse Skytteforeninger. Jeg er altsaa enig med det ærede Medlem i, at det kunde være heldigt, om vi fik lidt praktisk Udbytte af de mange Penge, vi i en lang Række af Aar have givet ud til Foreningerne. Om det saa bliver den ærede Indenrigsminister eller Krigsministeren, der skal klare Bugterne, er mig ligegyldigt, blot de blive klarede, saa vi altsaa faa noget for Pengene, hidtil have vi Skam ikke faaet noget, i alt Fald ikke noget, der battede.

Endnu kun en Bemærkning til, som angaar Andragender: Jeg ved jo ikke, hvem der her vil svare for den ærede Minister for offentlige Arbejder, der jo for